دستور ۲۳ جمادی الثّانی ۱۴۱۹ (۱۳۷۷/۷/۲۲)

حضرت حاج دکتر نورعلی تابنده گنابادی مجذوب علیشاه ارواحنا فداه

هو

۱۲۱

بسم الله الرّحمن الرّحیم

بدین وسیله از همهٔ برادران و خواهران ایمانی خداحافظی می‌کنم چون انشاءالله توفیق زیارت اِخوان اروپا را خواهم داشت. روز چهارشنبه به سوئد حرکت می‌کنیم، خواستم در این موقعیت از همه خداحافظی و التماس دعا کنم، انشاءالله دعا کنید خداوند به همهٔ ما توفیق عبادت و خدمت مرحمت کند که بتوانیم دستوراتی که داریم، وظایفی که بر عهدهٔ ماست به خوبی انجام دهیم.

توصیه و سفارشی که از مدّتها قبل، از زمان مرحوم حضرت آقای رضاعلیشاه و سپس مرحوم آقای محبوبعلیشاه اَعلَی الله مَقامَهُما فرموده‌اند و من هم تأکید کرده‌ام و بنا به مقتضای زمان ضرورت دارد که مجدداً یادآوری کنم این است که سعی کنیم که نه تنها اختلافی با برادران ایمانی نداشته باشیم بلکه حتّی اگر جزئی‌ترین کدورت و تیرگی در دل شما وجود دارد، سعی کنید آن تیرگی را مرتفع سازید که خداوند در قرآن فرموده است: همان مؤمنینی که لیاقت و استحقاق رفتن به بهشت را دارند اگر با هم کدورتی در آن دنیا داشته باشند بدواً این غِلّ و سیاهی را خداوند از دل آنها پاک می‌کند و در بهشت، روبروی هم و با کمال محبّت و برادری جلوس می‌نمایند. پس می‌بینیم یکی از خصوصیات بهشت، نبودن غِلّ و غِشّ و نبودن تیرگی دل است. ما اگر این کار را در همین دنیا بکنیم همین دنیا برای ما بهشت خواهد شد. از کدورت بین اِخوان ممکن است دشمنان، سوء استفاده کنند. البته به حساب خودشان، حُسن استفاده می‌کنند ولی از لحاظ ما سوء استفاده است و این تیرگی را سعی می‌کنند زیادتر شود تا بالاخره بتوانند طرفین را از بهشت دور کنند به علاوه این تیرگیها اگر علاج نشود و مرتفع نگردد به کدورتهای بزرگتر تبدیل شده و ممکن است حتّی به دشمنی هم بکشد که در این صورت تفرقه و اختلاف شدیدتر می‌شود و عدّهٔ زیادی را به دامن این ماجرا می‌کشاند که هریک با طرفداری از دیگری، دسته و دسته‌بندی تشکیل دهند و بالاترین ضربه‌ای که ممکن است وارد شود همین است که تفرقه و اختلاف در بین فقرا ایجاد شود.

علّت عمدهٔ انحطاط اسلام و مسلمین همان تفرقه‌ای بود که ایجاد شد و حتّی به منظور احتراز از همین تفرقه بود که علی(ع) با وجود اینکه شایسته‌ترین فرد برای حکومت و جانشینی پیغمبر بود ولی به این استحقاق تکیه نکرد و فرمود اگر می‌خواهید که همیشه نام پیغمبر و نام اسلام زنده باشد شمشیر علی باید غلاف باشد. وقتی که علی(ع) برای احتراز از تفرقه شمشیر خود را غلاف می‌کند و حتّی از شایستگی و حقّی که دارد منصرف می‌شود ما باید به طریق اَوْلی این امر را در این دوران فعلی رعایت کنیم.

امیدوارم که در مدّت غیبت من انس و محبّت فقرا افزوده شود و هرگونه کدورت و کسالتی که دارند برداشته گردد. مسئلهٔ دیگر شرکت در مجالس فقری بخصوص مجالس شب جمعه و دوشنبه که هم از دیدار رفقا و دوستان و مشایخ بهره‌ای برده شود و هم اینکه با توجّه به معانی کتابهایی که خوانده می‌شود

پیشرفتی در معنویت حاصل گردد و امیدوارم در این قسمت هم رعایت کامل بفرمائید و مجالس را ترک نکنید.

امیدوارم همهٔ ما با دقّت در کلمات و عبارات پند صالح سعی کنیم رفتار خودمان را منطبق با آن قرار دهیم و باصطلاح بدنام کنندهٔ نکونامی چند نباشیم. توجّه کرده‌اید که دیگران هم از درویش توقّع دارند که به تمام محاسن آراسته باشد و خطائی جزئی از هر درویشی ببینند در ذهن آنها اثر بسیار نامطلوبی دارد و آن خطا را به درویشی نسبت می‌دهند و در این امر دشمنان ما و دشمنان اسلام بسیار کوشا هستند که همهٔ معایب فردی یا نواقصی که داریم یا کوتاهیهایی که در انجام وظایف می‌کنیم به اساس سلسله نسبت بدهند. بنابراین توجّه داشته باشید که خدای ناکرده هر خطائی ولو سهواً از ما صادر شود و دیگران در اثر مشاهدهٔ آن سهو یا خطا، به اساس درویشی بدبین شوند در گناه گمراهی آن شخص ما هم شریک هستیم. بنابراین به مصداق **اِتَّقوُا مِنْ مَواٰضِعِ التُّهَم**[1] که در پند صالح نیز یادآوری شده است، توجّه کنید که در مواضع تُهَم حاضر نشوید. یعنی هرگز کاری نکنید که بتوان از آن تعبیر نادرست انجام داد و شما و مسلک شما را مورد سؤال و تردید قرار دهند.

امیدوارم خداوند این توفیق را به همهٔ ما بدهد که زَین درویشی باشیم نه شَین آن. وَالسَّلامُ عَلَیکُمْ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ.

۱. از محلهای تهمتها بپرهیزید.